TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2008. gada 12. jūnijā *

Lieta C-458/06

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Regeringsrätten* (Zviedrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2006. gada 9. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2006. gada 16. novembrī, tiesvedībā

Skatteverket

pret

Gourmet Classic Ltd.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], tiesneši R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referents), E. Juhāss [*E. Juhász*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*] un T. fon Danvics [*T. von Danwitz*],

* Tiesvedības valoda — zviedru.

ģenerāladvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Beļģijas valdības vārdā — A. Ibēra [*A. Hubert*], pārstāve,

— Portugāles valdības vārdā — L. I. Fernandišs [*L. I. Fernandes*] un A. Seisa Nevišs [*Â. Seica Neves*], pārstāvji,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — V. Melss [*W. Mölls*] un K. Simonsons [*K. Simonsson*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2008. gada 3. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvas 92/83/EEK par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem (OV L 316, 21. lpp.), 20. panta pirmā ievilkuma interpretāciju.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar *Skatteverket* (Zviedrijas [vietējā] nodokļu pārvalde) iesniegto prasību *Regeringsrätten* [Augstākā administratīvā tiesa], lai saņemtu apstiprinājumu *Skatterättsnämnden* (Nodokļu komisija) iepriekšējam atzinumam par nodokļu režīmu spirtam, kas ietilpst kulinārijā izmantojamā vīnā.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

3 Direktīvas 92/83 20. pantā ir noteikts:

"Šajā direktīvā ar terminu "etilspirts" apzīmē:

— visus produktus, kuru faktiskā spirta tilpumkoncentrācija pārsniedz 1,2 % tilpuma, kuri atbilst AN [KN] kodiem 2207 un 2208, pat ja šie produkti ir tāda produkta sastāvdaļas, kas atbilst citai AN [KN] pozīcijai,

[..]."

4 Minētās direktīvas 27. panta 1. punkta f) apakšpunktā ir paredzēts:

"Dalībvalstis atbrīvo no saskaņotā akcīzes nodokļa šajā direktīvā minētos produktus saskaņā ar nosacījumiem, kurus tās nosaka, lai panāktu pareizu un tūlītēju šādu atbrīvojumu piemērošanu un novērstu jebkādu nodokļu nemaksāšanu, apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu:

[..]

f) ja tos izmanto pārtikas produktu ražošanai tieši vai kā komponentus pusfabrikātos, iepildītus vai citādi, ja ne vienā, ne otrā gadījumā tīra spirta saturs nepārsniedz 8,5 litrus 100 kg šokolādes un 5 litrus 100 kg citu produktu."

Valsts tiesiskais regulējums

5 Zviedrijā nodokļa uzlikšanu spirtam un dažādiem alkoholiskajiem dzērieniem reglamentē likums (1994:1564) par akcīzes nodokli spirtam (*lagen* (1994:1564) *om alkoholskatt* (*SFS* 1994, Nr. 1564), turpmāk tekstā — "*LAS*").

6 Atbilstoši šī likuma 1. panta pirmajai daļai akcīzes nodoklis spirtam ir jāmaksā par alu, vīnu un citiem raudzētiem dzērieniem, starpproduktiem, kā arī etilspirtu, kas ir ražoti valsts teritorijā, ievesti vai saņemti no citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai ievesti no trešās valsts.

7 *LAS* 6. pantā ir paredzēts, ka akcīzes nodoklis etilspirtam ir jāmaksā par produktiem, kuri atbilst KN pozīcijām 2207 un 2208, kuru spirta tilpumkoncentrācija pārsniedz 1,2 % tilpuma, pat ja šie produkti ir tāda produkta sastāvdaļas, kas atbilst citai kombinētās nomenklatūras nodaļai.

8 Atbilstoši *LAS* 7. panta pirmās daļas 5. punktam akcīzes nodoklis nav jāmaksā par produktiem, ja tos izmanto pārtikas ražošanai tieši vai kā komponentus pusfabrikātos, iepildītus vai citādi, ja ne vienā, ne otrā gadījumā tīrā spirta saturs nepārsniedz 8,5 litrus 100 kg šokolādes un 5 litrus 100 kg citu produktu sastāvā esošos produktos.

Pamata lieta un prejudiciālais jautājums

9 Tā kā *Gourmet Classic Ltd* (turpmāk tekstā — "*Gourmet*") vēlējās Zviedrijā tirgot kulinārijā izmantojamu vīnu un gribēja uzzināt, kāds nodokļu režīms tam tiks piemērots, tā lūdza *Skatterättsnämnden* sniegt iepriekšēju atzinumu.

10 *Gourmet*, pamatojot savu prasību, apgalvoja, ka kulinārijā izmantojams vīns ir atbrīvojams no nodokļa saskaņā ar Direktīvas 92/83 27. panta 1. punkta f) apakšpunktu un *LAS* 7. panta pirmās daļas 5. punktu.

11 Šīs pašas procedūras ietvaros *Skatteverket* apgalvoja, ka kulinārijā izmantojamam vīnam ir uzliekams akcīzes nodoklis, bet tas var tikt atbrīvots saskaņā ar *LAS* 7. panta pirmās daļas 5. punktu.

12 Tās sniegtajā iepriekšēja atzinumā *Skatterättsnämnden* ir secinājusi, ka, lai gan kulinārijā izmantojamam vīnam būtībā ir uzliekams akcīzes nodoklis, tas kā pārtikas produkts ir atbrīvojams no šī nodokļa saskaņā ar Direktīvas 92/83 27. panta 1. punkta f) apakšpunktu.

13 Tomēr *Skatterättsnämnden* priekšsēdētājs sniedza diverģentu atzinumu, saskaņā ar kuru kulinārijā izmantojams vīns neietilpst *LAS* piemērošanas jomā.

14 *Skatteverket* pārsūdzēja iesniedzējtiesā *Skatterättsnämnden* iepriekšējo atzinumu, prasot apstiprināt šo atzinumu.

15 Šajā sakarā šī tiesa norāda, ka pamata tiesvedību raksturo tas, ka, lai izveidotu judikatūru nodokļu jomā, *Skatteverket* var pārsūdzēt *Skatterättsnämnden* iepriekšēju atzinumu, tostarp, lai lūgtu apstiprinājumu, un pat tad, ja attiecīgās puses šo atzinumu neapstrīd.

16 Pamata lietā minētā tiesa uzskata, ka, lai spriestu par *Skatteverket* prasību, ir jānosaka, vai kulinārijā izmantojams vīns satur etilspirtu Direktīvas 92/83 20. panta pirmā ievilkuma nozīmē.

17 Šādos apstākļos *Regeringsrätten* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai spirts, kas ietilpst kulinārijā izmantojama vīna sastāvā, ir jāklasificē kā etilspirts, kas paredzēts Direktīvas 92/83 [..] 20. panta pirmajā ievilkumā?"

Par Tiesas kompetenci

18 Ņemot vērā apstākļus, kuros *Regeringsrätten* ir uzdevusi prejudiciālo jautājumu, ir jāatgādina un jāprecizē daži principi, kas attiecas uz Tiesas kompetenci atbilstoši EKL 234. pantam.

19 Atbilstoši EKL 234. panta otrajai un trešajai daļai, ja jautājumu par EK līguma vai atvasināto tiesību aktu interpretāciju ierosina kādas dalībvalsts tiesā, šī tiesa, ja tā uzskata, ka ir vajadzīgs Tiesas lēmums par šo jautājumu, lai šī tiesa varētu taisīt spriedumu, var

lūgt, lai Tiesa sniedz nolēmumu, vai, ja lietu izskata dalībvalsts tiesa, kuras lēmumus saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem nevar pārsūdzēt, tad šai dalībvalsts tiesai jāgriežas Tiesā (skat. 1990. gada 8. novembra spriedumu lietā C-231/89 *Gmurzynska-Bscher*, *Recueil*, I-4003. lpp., 17. punkts, un 1995. gada 9. februāra spriedumu lietā C-412/93 *Leclerc-Siplec*, *Recueil*, I-179. lpp., 9. punkts).

20 EKL 234. panta mērķis ir novērst atšķirības Kopienu tiesību, kuras valsts tiesām ir jāpiemēro, interpretācijā un nodrošināt šīm tiesībām jebkādos apstākļos vienādu iedarbību visās dalībvalstīs (skat. šajā sakarā 1974. gada 16. janvāra spriedumu lietā 166/73 *Rheinmühlen-Düsseldorf*, *Recueil*, 33. lpp., 2. punkts).

21 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru EKL 234. pantā paredzētā procedūra ir Tiesas un valsts tiesu sadarbības instruments (1990. gada 18. oktobra spriedums apvienotajās lietās C-297/88 un C-197/89 *Dzodzi*, *Recueil*, I-3763. lpp., 33. punkts; 1998. gada 12. marta spriedums lietā C-314/96 *Djabali*, *Recueil*, I-1149. lpp., 17. punkts, un 2004. gada 5. februāra spriedums lietā C-380/01 *Schneider*, *Recueil*, I-1389. lpp., 20. punkts).

22 Šīs sadarbības ietvaros valsts tiesai, kurai vienīgajai ir tieši zināmi pamata lietas apstākļi un kurai ir jāuzņemas atbildība par pieņemamo tiesas nolēmumu, ņemot vērā tajā ierosinātās lietas īpatnības, ir jānovērtē gan to, cik lielā mērā prejudiciāls nolēmums tai ir nepieciešams sprieduma taisīšanai, gan arī Tiesai uzdoto jautājumu atbilstība (skat. 1992. gada 16. jūlija spriedumu lietā C-83/91 *Meilicke*, *Recueil*, I-4871. lpp., 23. punkts; iepriekš minēto spriedumu lietā *Leclerc-Siplec*, 10. punkts, kā arī 2004. gada 18. marta spriedumu lietā C-314/01 *Siemens* un *ARGE Telekom*, *Recueil*, I-2549. lpp., 34. punkts).

23 Pienākums vērsties tiesā, kas paredzēts EKL 234. panta trešajā daļā, ir daļa no sadarbības pienākuma nolūkā nodrošināt pareizu Kopienu tiesību piemērošanu un vienveidīgu interpretāciju visās dalībvalstīs, visās valsts tiesās, kas ir par Kopienu tiesību piemērošanu atbildīgās iestādes, un Tiesā. Šī pienākuma būtisks mērķis ir novērst jebkuras dalībvalsts judikatūras neatbilstību Kopienu tiesību normām (skat. 1997. gada 4. novembra spriedumu lietā C-337/95 *Parfums Christian Dior*, *Recueil*,

I-6013. lpp., 25. punkts; 2001. gada 22. februāra spriedumu lietā C-393/98 *Gomes Valente*, *Recueil*, I-1327. lpp., 17. punkts; 2002. gada 4. jūnija spriedumu lietā C-99/00 *Lyckeskog*, *Recueil*, I-4839. lpp., 14. punkts, kā arī 2005. gada 15. septembra spriedumu lietā C-495/03 *Intermodal Transports*, Krājums, I-8151. lpp., 29. un 38. punkts).

24 Tādējādi, tā kā iesniedzējtiesas uzdotie jautājumi ir saistīti ar Kopienu tiesību noteikumu interpretāciju, Tiesai principā ir pienākums pieņemt nolēmumu (iepriekš minētie spriedumi lietā *Meilicke*, 24. punkts; lietā *Leclerc-Siplec*, 11. punkts, kā arī 1999. gada 18. novembra spriedums lietā C-200/98 *X* un *Y*, *Recueil*, I-8261. lpp., 19. punkts).

25 Tomēr Tiesa ir nospriedusi, ka izņēmuma apstākļos tai ir jāpārbauda nosacījumi, kādos valsts tiesa ir tajā vērsusies, lai pārbaudītu pati savu kompetenci. Tādējādi Tiesa atsakās lemt par iesniedzējtiesas uzdoto prejudiciālo jautājumu, ja ir acīmredzams, ka lūgtā Kopienu tiesību interpretācija nav nekādā veidā saistīta ar pamata prāvas faktiem un priekšmetu, ja problēmai ir hipotētisks raksturs vai arī ja tās rīcībā nav vajadzīgo faktisko un tiesisko elementu, lai sniegtu derīgu atbildi uz uzdotajiem jautājumiem (skat. 1981. gada 16. decembra spriedumu lietā 244/80 *Foglia*, *Recueil*, 3045. lpp., 21. punkts; 2001. gada 13. marta spriedumu lietā C-379/98 *PreussenElektra*, *Recueil*, I-2099. lpp., 39. punkts; 2002. gada 22. janvāra spriedumu lietā C-390/99 *Canal Satélite Digital*, *Recueil*, I-607. lpp., 19. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Schneider*, 22. punkts).

26 Sadarbības prasība, attiecīgi valsts tiesai un Kopienu tiesai īstenojot EKL 234. pantā noteiktos uzdevumus, nosaka Tiesai pienākumu ievērot valsts tiesai piemītošo atbildību, bet vienlaikus prasa, lai tā, izmantojot šī panta piešķirtās iespējas, ievērotu Tiesas pildītos uzdevumus šajā jomā, kas ir atbalstīt pareizu tiesvedību dalībvalstīs, nevis sniegt konsultatīvus atzinumus par vispārīgiem vai hipotētiskiem jautājumiem (skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Foglia*, 18. un 20. punkts, kā arī lietā *Meilicke*, 25. punkts).

27 Attiecībā uz pamata tiesvedību Tiesa ir jau nospriedusi, ka pārsūdzības gadījumā tiesvedības *Regeringsrätten* mērķis ir pārbaudīt atzinuma likumību tādēļ, ka tas ir galīgs, saistošs nodokļu administrācijai un ir pamats nodokļu uzlikšanai, ja un ciktāl persona, kas ir lūgusi atzinumu, veic savā pieteikumā paredzēto darbību, un ka šādos apstākļos ir jāuzskata, ka *Regeringsrätten* īsteno tiesas funkcijas (iepriekš minētais spriedums lietā *X* un *Y,* 17. punkts).

28 Apstāklis, ka *Skatteverket* nolēma apstiprināt *Skatterättsnämnden* iepriekšējo atzinumu, neietekmē pamata procesa tiesvedības raksturu.

29 Turklāt pamata lietā iesniedzējtiesa uzdod Tiesai jautājumu par Kopienu tiesību noteikuma interpretāciju, tas ir, par Direktīvas 92/83 20. panta pirmā ievilkuma interpretāciju, un tā uzskata, ka prejudiciāls nolēmums par šo jautājumu ir vajadzīgs, lai pārbaudītu *Skatterättsnämnden* iepriekšējā atzinuma likumību. Tātad Tiesai netiek lūgts izteikt konsultatīvu viedokli par hipotētisku jautājumu.

30 No iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka šajā sakarā *Regeringsrätten* ir neierobežota kompetence neatkarīgi no lietas dalībnieku prasījumiem.

31 Cita starpā, tā kā *Regeringsrätten* nolēmumi saskaņā ar valsts tiesību sistēmu nav pārsūdzami, šai tiesai saskaņā ar EKL 234. panta trešo daļu ir jāvēršas Tiesā.

32 Tādējādi, kā tas ir minēts jau šī sprieduma 23. punktā, tādā tiesvedībā, kāda ir pamata prāvā, vienīgi, iesniedzot Tiesā lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, var tikt sasniegts šīs tiesību normas mērķis, kas ir nodrošināt pareizu Kopienu tiesību

piemērošanu un vienveidīgu interpretāciju visās dalībvalstīs, kā arī novērst attiecīgās dalībvalsts judikatūras neatbilstību šo tiesību normām.

33 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, Tiesa ir kompetenta atbildēt uz *Regeringsrätten* uzdoto jautājumu.

Par prejudiciālo jautājumu

34 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa jautā, vai spirts, kuru satur kulinārijā izmantojams vīns, ir jāklasificē etilspirta kategorijā, kas norādīta Direktīvas 92/83 20. panta pirmajā ievilkumā.

35 Šajā sakarā, lai gan, kā to ir norādījusi iesniedzējtiesa, kulinārijā izmantojams vīns pats par sevi ir pārtikas izstrādājums, kas atbilst 21. nodaļai Kombinētajā nomenklatūrā, kura pievienota Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulai (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.), tik un tā šis pārtikas izstrādājums satur etilspirtu, kas atbilst šīs nomenklatūras pozīcijai 2207 un 2208.

36 No minētā izriet, ka, ja etilspirta, kuru satur kulinārijā izmantojams vīns, faktiskā spirta tilpumkoncentrācija pārsniedz 1,2 % tilpuma, šis spirts ietilpst Direktīvas 92/83 20. panta pirmā ievilkuma piemērošanas jomā.

37 Tas, ka kulinārijā izmantojams vīns pats par sevi tiek uzskatīts par pārtikas izstrādājumu, neietekmē šo vērtējumu.

38 Direktīvas 92/83 20. panta pirmais ievilkums ir piemērojams pat tad, ja produkti, kas ietilpst šīs tiesību normas piemērošanas jomā, ir tāda produkta sastāvdaļas, kas atbilst citai Kombinētās nomenklatūras pozīcijai.

39 Tādējādi spirts, kas ietilpst kulinārijā izmantojama vīna sastāvā, ja tā faktiskā spirta tilpumkoncentrācija pārsniedz 1,2 % tilpuma, ir etilspirts Direktīvas 92/83 20. panta pirmā ievilkuma nozīmē, kuram, izņemot šīs direktīvas 27. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu, tiek uzlikts saskaņotais akcīzes nodoklis.

40 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka spirts, kas ietilpst kulinārijā izmantojama vīna sastāvā, ja tā faktiskā spirta tilpumkoncentrācija pārsniedz 1,2 % tilpuma, ir jāklasificē kā etilspirts, kas norādīts Direktīvas 92/83 20. panta pirmajā ievilkumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

41 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

spirts, kas ietilpst kulinārijā izmantojama vīna sastāvā, ja tā faktiskā spirta tilpumkoncentrācija pārsniedz 1,2 % tilpuma, ir jāklasificē kā etilspirts, kas

norādīts Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvas 92/83/EEK par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem, 20. panta pirmajā ievilkumā.

[Paraksti]